

Sygnatura akt: V GC 1854/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 30 września 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 16 września 2020 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w W.

przeciwko W. Ż.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego W. Ż. na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w W. kwotę 6 187,52 zł (sześć tysięcy sto osiemdziesiąt siedem 52/100 złotych) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 6 017,05 zł od dnia 30 września 2017r. do dnia zapłaty,
2. oddala powództwo w pozostałym zakresie,
3. zasądza od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w W. na rzecz pozwanego W. Ż. kwotę 988,03 zł (dziewięćset osiemdziesiąt osiem 03/100 złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania,
4. nakazuje ściągnąć od powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością Spółki Komandytowej w W. na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Kaliszu kwotę 118,95 zł (sto osiemnaście 95/100 złotych) tytułem nieuiszczonych kosztów sądowych

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 1854/18

UZASADNIENIE

Powód I. O. Spółka z ograniczoną Spółka Komandytowa w W. pozwem z dnia 14 marca 2018r. wniósł o orzeczenie nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym aby pozwany W. Ż. zapłacił powodowi kwotę 22.279,84 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od kwoty 22.109,37 od dnia 30 września 2017r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w ramach prowadzonej działalności gospodarczej strony zawarły umowę, na mocy której pozwany zamówił kostkę kamienną płomieniowaną, $1m^2 = 81$ sztuk kostki w ilości $570,37 m^2$. Ustaliły przy tym cenę towaru, wynoszącą 130 zł netto za $1m^2$ kostki (tj. 81 sztuk kostki).

W ramach współpracy łączącej strony w trakcie realizacji zamówienia nr (...), pozwany dokonał dodatkowego telefonicznego zamówienia $138,27 m^2$ przedmiotowej kostki kamiennej. Strony ustaliły przy tym, iż warunki umowy pozostaną niezienne i odpowiadać będą w całości zamówieniu nr (...), w szczególności co do ceny towaru, jak i

jego rodzaju. Wobec należytego wykonania zobowiązania, co potwierdzają podpisane przez obie strony protokoły zdawczo - odbiorcze, powódka wystawiła na rzecz pozwanego faktury VAT nr (...) z dnia 26 lipca 2017r., nr (...) z dnia 26 lipca 2017, nr (...) z dnia 3 sierpnia 2017r., nr (...) z dnia 4 sierpnia 2017 i (...) z dnia 30 sierpnia 2017r. Faktura VAT nr (...) z dnia 26 lipca 2017r. została skorygowana fakturą nr (...) z dnia 28 lipca 2017r. wobec faktu iż pierwszą dostawą do pozwanego dostarczono w rzeczywistości 155,56 m² kostki. Pozwany uregulował należność z wszystkich faktur z wyłączeniem faktury z dnia 30 sierpnia 2017r. w wysokości 22.109,37 zł. Sprzedany towar został pozwanemu dostarczony, co potwierdza opatrzony jego podpisem i pieczęcią protokół zdawczo - odbiorczy. Pismem z dnia 26 października 2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty z tytułu tej faktury. Mimo jeszcze późniejszych wezwań do zapłaty pozwany nie uregulował należności z powołanej faktury. Ponadto powód wniósł o zasądzenie kwoty 170,47 zł, stanowiącej równowartość kwoty 40 euro, należnej powodowi na podstawie art. 10 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych tytułem ryczałtowego zadośćuczynienia za koszty odzyskiwania należności wynikającej z transakcji handlowej tytułem ryczałtowego zadośćuczynienia za koszty odzyskiwania należności z transakcji handlowej.

Do pozwu załączono potwierdzenie zamówienia z 21 lipca 2017r. i faktury VAT wraz z protokołami zdawczo - odbiorczymi, dowody wpłat, fakturę korygującą, ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty, odpowiedź na pismo z dnia 8 lutego 2018r. wraz z przedsądowym wezwaniem do zapłaty.

W dniu 25 maja 2018r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, sygn. akt V GNC 1393/18, zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany, zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty, zaskarżając go w całości. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu wskazał, że żądanie powoda jest nieuzasadnione. Już w odpowiedzi na wezwanie do zapłaty pozwany wyjaśnił stan wzajemnych rozrachunków. Pozwany przedstawił wszystkie faktury, które powód wystawił pozwanemu z tytułu zakupu kostki. Podniósł, że przedmiotem obrotu było 708, 64 m² kostki kamiennej, tymczasem według jego wycień faktycznie zostało mu sprzedane tylko 574 m² kostki. Z faktur wystawionych przez powoda wynika kwota 113,311,53 zł brutto (708,64 m² x 130 zł netto za 1 m²). Tymczasem uwzględniając ilość kostki rzeczywiście sprzedanej, tj. 574 m² x 130 zł netto za m² daje kwotę 91.782,60 zł, którą pozwany zapłacił. Potwierdzają to protokoły zdawczo - odbiorcze WZ, wskazujące na ilość worków i skrzyń. Zwrócił na to uwagę również J. W., u którego pozwany wykonywał usługę ułożenia kostki i w całości ją wykorzystał. Pozwany liczył na wystawienie przez powoda faktury korygującej.

Do sprzeciwu załączono pismo pozwanego z dnia 8 lutego 2018r., protokoły zdawczo - odbiorcze, specyfikację kostki kamiennej.

W odpowiedzi na sprzeciw powód podtrzymał swoje stanowisko, podkreślając że powód zamówił kostkę kamienną 1 m² - 81 sztuk, w ilości 570 m², a następnie zamówił telefonicznie 138,27 m², zatem powód dostarczył pozwanemu łącznie 708,64 m², co znajduje odzwierciedlenie w treści dokumentów, które zostały dołączone do pozwu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód zajmuje się importem i sprzedażą kostki brukowej granitowej o różnych rozmiarach. Kupowana jest ona gotowa i nie wymaga żadnej obróbki. Prowadzi wyłącznie działalność handlową. Pozwany kupował od powoda kostkę w niewielkich ilościach, surowo łupaną, którą się sprzedaje na tony. Jest ona pakowana w worki big bag, do których mieści się od 1,2 tony do 1,5 tony. K. surowo łupana to kostka polska. Przyjeżdża do powoda w takich workach lub luzem na samochodach ciężarowych. Pozwany w przedmiotowej sprawie zamówił inną kostkę, kostkę chińską, granitową, ciętą i układaną na paletach. W fakturze wskazano wymiary tej kostki. Jest dostarczana przez różnych dostawców i każdy z nich może ją inaczej pakować. Dział handlowy powoda zajmuje się przeliczeniem ilości kostki, którą dysponuje w magazynie na metry, które sprzedaje klientowi i ustalił z pozwanym, że na metr kwadratowy kostki, przy założeniu

centymetrowej fugi będzie wchodziło 80 sztuk kostki. K. pakowana jest na paletach w skrzyniach albo workach. Fizyczne pakowanie i wysyłka towaru należy do zewnętrznego magazynu. Towar jest sprawdzany w momencie, gdy przyżywa do portu w G., natomiast nie jest sprawdzany, w jaki sposób został załadowany do odbiorców powoda. Pozwany razem z towarem otrzymał protokół zdawczo - odbiorczy.

Dowód: zeznania komplementariusza powoda P. I.

(00:14:45 - 00:42:46 minuta rozprawy z dnia 26.06.2019r., k.

121v - 122 akt)

Wielkość fugi ustala polska norma. Pozwany z P. I. ustalił, że na metr ułożeniowy wchodzi 81 kostek. Chodziło wtedy o wyliczenie całości materiału na powierzchnię. Całość placu pana W. wynosiła ok. 1500 m² i o takiej ilości kostki wstępnie rozmawiano. Gdy kupuje się kostkę, to w metrze kwadratowym powinno być 100 sztuk.

Dowód: zeznania pozwanego (01:03:48 - 01:07:50 minuta rozprawy

z 26.06.2019r., k. 122v akt)

W dniu 21 lipca 2017r. powód potwierdził zamówienie nr (...) złożone przez pozwanego. W treści zamówienia wskazano kostkę kamienną (...), płomieniowaną, 1m² = 81 sztuk na paletach, w ilości 570,37 m² za cenę netto 130 zł, na łączną kwotę brutto 91.202,16 zł. W warunkach dostawy wskazano loco budowa (...)-(...) S. 9a. Jako termin płatności wskazano 30 dni w ramach limitu E. H., informując o limicie kupieckim w ramach E. H. 100.000 zł brutto.

Dowód: potwierdzenie zamówienia nr (...) (k.18 akt)

K. będąca przedmiotem sprawy była zakładana na posesji J. W., który prowadzi gospodarstwo rolno - warzywnicze. Zlecił on pozwanemu wykonanie placu manewrowego, potrzebnego do prowadzonej działalności, z kostki granitowej. Zlecił również pozwanemu wybranie sprzedawcy kostki. Ustalił z pozwanym stawkę usługi, materiału i robocizny. Plac jest o powierzchni około 900 m². Z pozwanym zawarł jedynie umowę ustną. Za m² ustalono cenę 270 zł. Doszły jeszcze rozliczenia za położenie obrzeży. Do montażu kostki doszło jesienią 2017r. K. przywieziono na plac. Była pakowana na skrzyniopaletach. Były to palety, a po bokach były deski. Palety były ofoliowane, spięte taśmą. Był też transport kostki zapakowanej w worki z juty, nieułożonej na paletach. Ułożono je w formie kostki - sześcianu. Na każdej takiej paczce była kartka z opisem produktu. Nie widział żadnych dokumentów przewozowych. Niektóre dostawy kostki miały inny odcień. Zgłoszono to dostawcy i przedstawiciel powoda przyjechał na miejsce prac, ale nie przyjął tych uwag, uznając że wszystko jest dobrze. W jednym opakowaniu było około 8m² kostki. Po przeliczeniu palet J. W. ustalił, że kostki jest za mało. Gdy brakło kostki nie udało się jej więcej kupić u powoda i kupiono ją u innego sprzedawcy. J. W. osobiście rozładowywał kostkę wózkiem widłowym. Było około pięciu transportów. Projektu nie było, dopiero w trakcie realizacji ustalono powierzchnię placu. Zabrakło około jednego transportu kostki. Mogło zabraknąć kilkunastu palet. Sprzedawca oświadczył powodowi, że sprzedaje metry ułożeniowe, a nie kwadratowe. Pozwany stosował fugę piaskowo - cementową o szerokości 1,5 cm.

Dowód: zeznania świadka J. W. (00:07:28 - 00:36:49

minuta rozprawy z dnia 13.02.2019r. (k. 111 - 112 akt)

Zgodnie z dokumentem specyfikacji kostki kamiennej w języku polskim i angielskim, umieszczonym na każdej palecie z kostką, powoda określono w nim jako dostawcę granitu, towar oznaczono jako kostki kamienne, jasnoszary granit, pochodzenie C., prowincja S., do zewnętrznych nawierzchni drogowych dla ruchu pieszego i kołowego. Oprócz opisu szczegółowych właściwości kostki takich jak wytrzymałość, śliskość, wskazano jej wymiary 10 x 10 i grubość 8 cm, obróbkę – płomieniowanie i ilość 8 m².

Dowód: dokument specyfikacji kostki kamiennej (k. 78 akt)

W dniu 26 lipca 2017r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę nr (...) z tytułu sprzedaży kostki kamiennej (...) w ilości 138,27 m², w łącznej kwocie brutto 22.109,37 zł, płatnej do dnia 25 sierpnia 2017r. (30 dni). Fakturę wystawiono na podstawie dokumentu (...), w którym wskazano, że do załadunku doszło w dniu 24 lipca 2017r. w (...) S.A. w G.. Ładunek określono na 138,27m², 24.000 kg, 18 palet. W upoważnieniu dla kierowcy opisano ładunek jako 12 worków z (...) + 6 worków z (...)

Dowód: faktura nr (...) z 26.07.2017r. (k. 32 akt),

protokół zdawczo – odbiorczy WZ nr (...) (k.29, 79

akt) upoważnienie 1707100673 (k.79v akt)

Na poczet faktury (...) pozwany uiszczył kwotę 22.109,37 zł w dniu 10 sierpnia 2017r.

Dowód: potwierdzenie realizacji przelewu przychodzącego (k. 35 akt)

Powód dokonał korekty faktury nr (...) z 26 lipca 2017r. fakturą korygującą nr (...) z 28 lipca 2017 poprzez zwiększenie ilości sprzedanej kostki z 138,27 m² na 155,56 m². Wartość faktury korygowanej uległa zwiększeniu o kwotę 2.764,67 zł.

Dowód: faktura korygująca nr (...) z 28.07.2017r. (k. 32 akt)

Pozwany na poczet tej faktury wpłacił kwotę 2.764,67 zł w dniu 21 września 2017r.

Dowód: potwierdzenia realizacji przelewu przychodzącego (k. 34 akt)

W dniu 26 lipca 2017r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę nr (...) z tytułu sprzedaży kostki kamiennej (...) w ilości 138,27 m², w łącznej kwocie brutto 22.109,37 zł, płatnej do dnia 25 sierpnia 2017r. (przelew (...) dni). Fakturę wystawiono na podstawie dokumentu (...), w którym wskazano, że do załadunku doszło w dniu 25 lipca 2017r. w (...) S.A. w G.. Ładunek określono na 138,27m², 24.000 kg, 16 palet. W upoważnieniu dla kierowcy opisano ładunek jako 13 worków z (...) + 3 worki z (...).

Dowód: faktura nr (...) z 26.07.2017r. (k. 28 akt),

protokół zdawczo – odbiorczy WZ nr (...) (k.33,80

akt), upoważnienie (...) (k.80v akt)

Pozwany na poczet tej faktury wpłacił kwotę 22.109,37 zł w dniu 14 września 2017r.

Dowód: potwierdzenia realizacji przelewu przychodzącego (k. 30

akt)

W dniu 3 sierpnia 2017r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę nr (...) z tytułu sprzedaży kostki kamiennej (...) w ilości 138,27 m², w łącznej kwocie brutto 22.109,37 zł, płatnej do dnia 17 sierpnia 2017r. (przelew (...) dni). Fakturę wystawiono na podstawie dokumentu (...), w którym wskazano, że do załadunku doszło w dniu 1 sierpnia 2017r. w (...) S.A. w G.. Ładunek określono na 138,27m², 24.000 kg, 14 palet. W upoważnieniu dla kierowcy opisano ładunek jako 4 worki z kontenera (...) + 10 worków z (...).

Dowód: faktura nr (...) z 30.08.2017r. (k. 25 akt),

protokół zdawczo – odbiorczy WZ nr (...) (k. 26, 82

akt) upoważnienie 1708100506 (k. 82v akt)

Pozwany na poczet tej faktury wpłacił kwotę 22.109,37 zł w dniu 6 października 2017r.

Dowód: potwierdzenia realizacji przelewu przychodzącego (k. 27 akt)

W dniu 4 sierpnia 2017r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę nr (...) z tytułu sprzedaży kostki kamiennej (...) w ilości 138,27 m², w łącznej kwocie brutto 22.109,37 zł, płatnej do dnia 18 sierpnia 2017r. (przelew (...) dni). Fakturę wystawiono na podstawie dokumentu (...), w którym wskazano, że do załadunku doszło w dniu 3 sierpnia 2017r. w (...) S.A. w G.. Ładunek określono na 138,27m², 24.000 kg, 14 palet. W upoważnieniu dla kierowcy opisano ładunek jako 6 worków z kontenera (...) + 8 worków z (...).

Dowód: faktura nr (...) z 4.08.2017r. (k. 21 akt), protokół

zdawczo – odbiorczy WZ nr (...) (k. 22, 81 akt),

upoważnienie (...) (k. 81v akt)

Pozwany na poczet tej faktury wpłacił kwotę 5.527,22 zł w dniu 23 października 2017r., 7000 zł w dniu 21 grudnia 2017r., 9.582,15 zł w dniu 26 stycznia 2018r.

Dowód: potwierdzenia realizacji przelewu przychodzącego (k. 23 –

24 akt)

W dniu 30 sierpnia 2017r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę nr (...) z tytułu sprzedaży kostki kamiennej (...) w ilości 138,27 m², w łącznej kwocie brutto 22.109,37 zł, płatnej do dnia 29 września 2017r. (przelew (...) dni). Fakturę wystawiono na podstawie dokumentu (...), w którym wskazano, że do załadunku doszło w dniu 28 sierpnia 2017r. w (...) S.A. w G.. Ładunek określono na 138,27m², 24.000 kg, 14 palet. W upoważnieniu dla kierowcy opisano ładunek jako 6 bagów z kontenera (...) + 5 bagów z (...).

Dowód: faktura nr (...) z 30.08.2017r. (k. 19 akt),

protokół zdawczo – odbiorczy WZ nr (...) (k. 20, 83

akt), upoważnienie (...) (k.83v akt)

Na palecie było osiem metrów kwadratowych kostki. Część transportów była w skrzyniach. Pierwsze trzy transporty były w big bagach. B. bagi leżały na paletach, podobnie jak skrzynie. Pozwany liczył jedynie ilość palet. Waga nie miała znaczenia. Chodziło o ilość metrów kwadratowych. Pozwany był w błędzie, gdy podpisywał protokoły zdawczo – odbiorcze. Od końca lipca 2017r. przez miesiąc przyjeżdżały transporty z kostką. Było pięć transportów. Po pięciu transportach zorientował się, że jest za mało kostki. Wystawione faktury opiewały na większą ilość kostki niż było w rzeczywistości. Gdy zorientował się, że z dokumentów transportowych wynika mniejsza ilość kostki niż z faktur, swoje zastrzeżenia zgłosił P. I., który nie zgodził się z tym twierdząc, że sprzedawał metr ułożeniowy. Z uwagi na brak porozumienia i na żądanie inwestora pozwany zaczął kupować kostkę u innego dostawcy. Nie zapłacił za ostatnią fakturę, bo uznał że zapłacił za całą dostarczoną kostkę.

Dowód: zeznania pozwanego (01:07:50 – 01:30:09 minuta rozprawy

z 26.06.2019r., k. 122v akt)

Była sytuacja, że pozwany składał zastrzeżenia co do koloru dostarczonej kostki. K. była w kolorze szarym ale ze względu, być może nawet na różnice złoża w kopalni mogą być odmienności co do ziarnistości kostki. Ta kwestia została wyjaśniona z pozwanym i nie miał już zastrzeżeń. W trakcie współpracy z pozwanym nie było informacji aby było coś nie tak z ilością kostki. Pozwany nie miał problemu ze sprawdzeniem ilości dostarczonego towaru. Mógł przeliczyć nawet ilość sztuk. Po zakończonych dostawach pozwany zaczął składać zastrzeżenia. Ilość kostki w metrze kwadratowym uzgadniał z pozwanym osobiście P. I..

Dowód: zeznania komplementariusza powoda P. I.

(00:42:46 minuta rozprawy z dnia 26.06.2019r., k. 122 akt)

W dniu 26 października 2017r. powód wezwał pozwanego do zapłaty do dnia 2 listopada 2017r. kwoty 16.582,15 zł z tytułu faktury (...) z 4.08.2017r. i kwoty 22.109,37 zł z tytułu faktury (...), łącznie z odsetkami kwoty 39.025,43 zł pod rygorem skierowania sprawy na drogę sądową.

Dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z 26.10.2017r.

(k. 36 akt)

W dniu 24 stycznia 2018r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 32.479,81 zł tytułem należności wynikającej z faktury (...) z 4.08.2017r., z której pozostało do zapłaty 9.582,15 zł i z faktury (...) na kwotę 22.109,37 zł wraz z odsetkami.

Dowód: ostateczne przedsądowe wezwanie do zapłaty z 24.01.2018r.

(k. 85 akt)

Pismem z dnia 8 lutego 2018r. pełnomocnik pozwanego zakwestionował żadaną przez powoda kwotę do zapłaty. W piśmie wskazano, że według wyliczeń pozwanego powód sprzedał mu 574 m² kostki. Uwzględniając cenę 130 zł netto za m² należna, łączna kwota do zapłaty wynosi 91.782,60 zł. Taką kwotę zapłacił powodowi pozwany, co oznacza, że wszystkie należności zostały uregulowane. Ponadto wezwano powoda do wystawienia korekty faktur, uwzględniając ilość faktycznie sprzedanej kostki.

Dowód: pismo pełnomocnika pozwanego z dnia 8.02.2018r. (k. 76- 77

akt)

W odpowiedzi na pismo pełnomocnika pozwanego z dnia 8 lutego 2018r. pełnomocnik powoda pismem z dnia 13 lutego 2018r. podtrzymał stanowisko swojego mocodawcy i ostatecznie wezwał pozwanego do zapłaty zaległych należności w łącznej kwocie 22.109,37 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w transakcjach handlowych liczonymi od dnia wymagalności do dnia zapłaty.

Dowód: pismo pełnomocnika powoda z dnia 13.02.2018r. (k. 37 – 38

akt)

Ze wszystkich faktur wystawionych przez powoda wobec pozwanego wynika, że łącznie sprzedał mu 708,64 m² kostki, łączna wartość należności z nich wynikająca to 113.311,52 zł. Z dokumentów WZ wynika, że powód dostarczył pozwanemu 608 m². Pozwany zapłacił 91.202,15 zł. Przyjmując, że 1 paleta zawierała 8 m² wystawione faktury powinny być skorygowane in minus (zmniejszone) o kwotę 13.083,20 zł netto, a wraz z podatkiem VAT o 16.092,32 zł (brutto). Wartość należności za sprzedany towar wyniosła 79.040 zł netto, 97.219,20 zł brutto. Ustalenia stron,

że na metr kwadratowy wchodzi 81 sztuk nie mają znaczenia przy wyliczeniu metrów kwadratowych kostki w czasie przewozu.

Dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu rachunkowości (k.139 -

146 akt), ustna opinia uzupełniająca (00:17:32 - 00:22:29

minuta rozprawy z dnia 16.09.2020r., k. 222v akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadka J. W., opinii biegłej sądowej M. P. i częściowo zeznań stron.

Sąd nie dał wiary zeznaniom członka zarządu komplementariusza powoda P. I., że powód składając zamówienie u producenta wskazał w zamówieniu ilość sztuk kostki i że zamówienie obejmuje od 100 do 100.000 sztuk kostki. Przeczy temu dokument w języku polskim i angielskim umieszczany na każdej palecie z kostką, w którym w rubryce "quantiti" (ilość) wskazano jedynie "8m²", a nie ilość sztuk kostki.

Sąd nie dał wiary zeznaniom pozwanego, że w workach (bagach) było siedem metrów kwadratowych kostki albowiem nie potwierdził tego żaden dokument ani inny dowód. Tylko jeden dokument upoważnienie (...) w opisie towaru wymienia łącznie 14 "bagów". W pozostałych dokumentach, w opisie towaru wskazuje się ilość "worków". W żadnym z tych dokumentów nie jest jednak wskazane ile metrów kwadratowych znajduje się w workach, a ile w bagach i aby były co do nich jakieś różnice. Jedynym takim dokumentem jest specyfikacja, w której wskazuje się ilość „8 m²”. Przyjęcie za prawdziwe tych nie potwierdzonych zeznań pozwanego nie mogło stać się podstawą do dokonania rozliczenia ilości kostki.

Sąd oddalił wniosek powoda o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego rzeczoznawcy albowiem dowód ten był nieprzydatny do rozstrzygnięcia sprawy. Wartość kostki była znana wobec ustalenia przez powoda jej ceny i wyrażenia na nią zgody przez pozwanego. Pozwany nie zarzucał aby cena ta nie była ceną rynkową, nie kwestionował również jej jakości.

Sąd zważył co następuje:

Strony łączyła umowa sprzedaży przez którą sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę (art. 535 kodeksu cywilnego).

Zgodnie z art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia). Zgodnie zaś z art. 556¹§ 1 pkt 4 wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli została kupującemu wydana w stanie niezpełnym.

Jeżeli rzecz ma wadę, kupujący może złożyć oświadczenie o obniżeniu ceny albo odstąpieniu od umowy, chyba że sprzedawca niezwłocznie i bez nadmiernych niedogodności dla kupującego wymieni rzecz wadliwą na wolną od wad albo wadę usunie. Ograniczenie to nie ma zastosowania, jeżeli rzecz była już wymieniona lub naprawiana przez sprzedawcę albo sprzedawca nie uczynił zadość obowiązkowi wymiany rzeczy na wolną od wad lub usunięcia wady.

Warunkiem skorzystania z tych uprawnień jest zachowanie aktów staranności. Zgodnie bowiem z art. 563 § 1 k.c. przy sprzedaży między przedsiębiorcami kupujący traci uprawnienia z tytułu rękojmi, jeżeli nie zbadał rzeczy w czasie i w sposób przyjęty przy rzeczach tego rodzaju i nie zawiadomił niezwłocznie sprzedawcy o wadzie, a w wypadku gdy wada wyszła na jaw dopiero później – jeżeli nie zawiadomił sprzedawcy niezwłocznie po jej stwierdzeniu.

Postępowanie dowodowe wykazało, że pozwany mógł skorzystać z uprawnień z tytułu rękojmi z powodu wydania przez powoda mniejszej ilości sprzedanego towaru i żądać obniżenia ceny.

Pozwany niezwłocznie po odebraniu towaru, gdy zorientował się, że jest go mniej, niż wynika to z faktur zgłosił to pozwanemu ustnie i pisemnie. Powód odmówił jednak przyznania racji pozwanemu i ponownego przeliczenia dostarczonej kostki, podtrzymując stanowisko, że na 1m² wchodzi 81 sztuk kostki.

Stanowisko powoda jest nielogiczne. Przedstawiciel powoda zaznaczył przy zamówieniu ile sztuk kostek trzeba zużyć na 1m² powierzchni. Wiedza ta była niezbędna przy składaniu zamówienia. Pozwany musiał bowiem wyliczyć ile kostki musi zamówić, aby wystarczyło na pokrycie placu jego klienta. Strony mają swobodę zawierania umów. W sposób dowolny mogły kształtować jej warunki takie jak cena, ilość towaru, terminy dostaw. Nie mogły jednak zanegować reguł matematycznych. Skoro kostka miała wymiary 10 cm x 10 cm (i 8 cm grubości) to na jeden metr kwadratowy kostki umieszczonej na palecie wchodziło 100 sztuk. Gdyby przedmiotem sprzedaży była kostka umieszczona na palecie i przeliczona w metrach sześciennych to przy uwzględnieniu grubości kostki 8 cm, na jeden metr sześcienny wchodzi 125 sztuk. Ze specyfikacji umieszczonej na paletach wynikało jednak, że zawierają one osiem metrów kwadratowych. Gdyby przyjąć, że przedmiotem sprzedaży było 81 sztuk kostek z każdego jednego metra kwadratowego, to powód powinien był obniżyć cenę wskazaną w fakturach albowiem cenę wskazał za 1m², a zamierzał sprzedawać pozwanemu 0,81 m² kostki na każdy 1 m² ułożeniowy.

Z uwagi na powyższe, Sąd przyjął że podniesione przez pozwanego zarzuty były słuszne i prawidłowo złożył on reklamację co do wydania przez powoda rzeczy w stanie niezupełnym. Obniżona cena powinna pozostawać w takiej proporcji do ceny wynikającej z umowy, w jakiej wartość rzeczy z wadą pozostaje w stosunku do wartości rzeczy bez wady (art. 560 § 3 k.c.).

Sąd w oparciu o opinię biegłego ustalił prawidłową kwotę należności za sprzedany towar. Pozwany nie udowodnił, że część towaru dostarczona została w bagach zawierających siedem, a nie osiem metrów kwadratowych. Przyjmując, że powód dostarczył 76 palet kostki po 8 m², biegła wyliczyła, że powód dostarczył 608 m², a nie 708,64 m², co wynika z faktur. Należna powodowi kwota za sprzedaną kostkę wyniosła 97.219,20 zł. Pozwany zapłacił zaś kwotę 91.202,15 zł. Różnica tych kwot podlegała uwzględnieniu przez Sąd. Nieuregulowana część ceny wynika z załączonej do pozwu faktury (...) z 30 sierpnia 2017r., płatnej do dnia 29 września 2017r.,

Uwzględnieniu podlegało również żądanie powoda zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych od zasądzonej kwoty od dnia wymagalności tej faktury.

Zgodnie bowiem z art. 7 ust. 1 ustawy o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (tj. z dnia 10 maja 2016r. Dz.U. z 2016r. poz.684) w transakcjach handlowych – z wyłączeniem transakcji, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny – wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, chyba że strony uzgodniły wyższe odsetki, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione następujące warunki:

- wierzyciel spełnił swoje świadczenie,
- wierzyciel nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie.

Przesłanką naliczania odsetek ustawowych za opóźnienie jest popadnięcie dłużnika w stan opóźnienia. Przepis ten reguluje zasady naliczania odsetek za opóźnienie w stosunku do zobowiązań wynikających z transakcji handlowych, w których termin zapłaty oznaczono w umowie. Podstawy do naliczania odsetek za opóźnienie należy doszukiwać się w treści art. 481 §1 k.c., zgodnie z którym jeżeli bowiem dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi.

Uprawnienie powoda do domagania się od pozwanego kwoty 170,47 zł, stanowiącej równowartość kwoty 40 euro jako kosztów windykacji należności wynikającej z faktury objętej przedmiotem sprawy, wynika z art. 10 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 2013r. o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (Dz.U. z 28.03.2013r. poz. 203). Ustawa ta wprowadza

dwa rodzaje kosztów windykacji jakich może żądać od dłużnika wierzyciel niezależnie od wysokości niezapłaconej wierzytelności. Pierwsze są kosztami zryczałtowanymi i wynoszą równowartość 40 euro, przeliczonych na złote według średniego kursu euro ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne (art. 10 ust. 1 ustawy). Równowartość 40 euro należy się wierzycielowi za każdym razem kiedy dłużnik przekroczy termin zapłaty ustalony w umowie bądź na fakturze, niezależnie od rzeczywiście poniesionych kosztów.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 100 zd.1 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone, stosunkowo je rozdzielając.

Powód wygrał sprawę w 27,77 %. Powinien więc ponieść 72,23% wszystkich kosztów postępowania. Na koszty postępowania złożyły się opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.114 zł, wynagrodzenie biegłej w kwocie 1.118,95 zł i wynagrodzenia pełnomocników stron ustalone w kwocie po 3.600 zł w oparciu o § 2 pkt 5 rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności adwokatów (Dz.U. z 5 listopada 2015r. 1800) i w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r. 1804) wraz z opłatami skarbowymi od pełnomocnictw.

Ponadto Sąd nakazał ściągnąć od powoda nie pokrytą zaliczką, brakującą część kosztów, które poniósł tymczasowo Skarb Państwa na poczet wynagrodzenia biegłego.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś